

have Ophold, som at afkræve Faderen Bidraget. Saa skal man altsaa først undersøge, om han virkelig er i Kommunen, og det kan tit have Vanskeligheder, navnlig i en større Kommune, at blive klar derpaa, og naar man saa har fundet det ud, skal man spørge ham, om han vil være saa venlig at betale Bidraget og angive dette Bidrag. Jeg synes, at det er meningsløst, at Sogneraadsformanden, som det væsentlig bliver, skal løbe maaske halve eller hele Mil for at spørge en saadan Mand eller Karl, om han har Lyst til at betale Bidraget. Vedkommende Barnefader er jo straks klar paa, at han akkurat lige saa godt kan sige nej, for naar der er gaaet en 8 Dages Tid, kommer Sognefogden i det Sogn, hvor han opholder sig — hvis det da er paa Landet, og det er særlig Landet, jeg her tænker paa — og spørger, om han er saa flink at betale, for ellers vil der blive gjort Udpantning om nogle Dage. Man kan sige, at det er ikke i et af 10, ja, næsten ikke i et af 100 Tilfælde, at vedkommende Barnefader betaler, naar Sogneraadsformanden eller et af Sogneraadsmedlemmerne kommer og afkræver ham Underholdsbidraget; han ved, at han lige saa godt kan sige nej. Man kan næsten sige, at Sogneraadsformanden der maa løbe til Nar for den vedkommende, og det er der slet ingen Grund til, og det have vi fuldstændig slaaet en Streg over. Endvidere have vi ogsaa ment, at vi i mange Tilfælde kunde undgaa den forskudsvis Udbetaling, som nu næsten overalt finder Sted. Reglen er nemlig i Henhold til den nugældende Lov den, at lige saa snart Faderens Opholdskommune har afkrævet Faderen Bidraget, og han har svaret nej, saa faar Moderens Opholdskommune Lov til forskudsvis at udbetale Beløbet, uanset om maaske vedkommende Barnefader, naar Sognefogden kræver ham for Beløbet, betaler det, eller Beløbet indkommer ved Udpantning. Vi finde ikke, at der er Grund til at tage saa meget Hensyn til Barne moderen, at hun ikke skulde kunne vente de 8—14 Dage, der muligvis hengaa, inden Udpantningen kan foretages, men at hun absolut skal have Beløbet udbetalt forskudsvis af den Kommune, hvori hun har Ophold. Vi have altsaa ment, at den forskudsvis Udbetaling kunde undgaaes i alle de Tilfælde, hvor der enten ved Afkrævning eller Udpantning faas Dækning for Beløbet. Opnaas en saadan Dækning ikke, enten fordi Faderen ikke kan betale, eller

fordi der ved Udpantning af hans Ejendele ikke kommer tilstrækkelig ind ved Realisationen, have vi ment, at det var nødvendigt at udbetale Bidrag til Moderen forskudsvis, men have da foreslaaet, at denne i saa Tilfælde skulde udredes af Faderens Opholdskommune. Vi have nemlig ment, at man derigennem hjælper til, at den Kommune, hvor Faderen har Ophold, faar at vide, at han i hvert Fald indtil videre har faaet Fattighjælp, hvilket jo, hvis der ikke senere kommer Dækning for Beløbet, vil faa Indflydelse paa hans Stilling; navnlig som Vælger til Kommune og Rigsdagen. Det kan nemlig indtræffe, at der for en Fader kan være betalt Underholdsbidrag i mange, mange Aar, uden at Opholdskommunen, saaledes som Lovgivningen er for Tiden, faar noget at vide derom. Saa er der selvfølgelig enkelte Smaabestemmelser, som vi have fundet, det vilde være heldigt at sætte ind, men som jeg ikke finder, der her ved Forelæggelsen er nogen Anledning til at omtale. Jeg tillader mig derfor at anbefale Lovforslaget til Tingets Velvilje og haaber, at det skal lykkes at faa gennemført denne Revision, som det nærmest er af den nugældende Lov. Vi have ment, at det vilde være heldigt fremfor at lave et Tillæg til eller en Forandring i den nugældende Lov helt at omskrive Loven, og det er fuldstændig analogt med, hvad der fandt Sted den Gang, den nugældende Lov blev vedtagen. Da havde vi nemlig fire Aar i Forvejen faaet en Lov, som det i Løbet af de fire Aar havde vist sig nødvendigt at foretage Forandring i, Forandring, som jeg indrømmer vare Forbedringer. Jeg vil haabe, at ogsaa de Forandring, vi her have foreslaaet, ville vise sig at være til det bedre, ville vise sig at være en Lettelse for Kommunalraadene i denne Sag, der Aar for Aar og Dag for Dag svulmer op til noget af det værste, som de kommunale Raad have med at gøre, idet de skulle have Rede paa alle disse Alimentationsbidrag, som udbetales for dem, som ere forsørgelsesberettigede i Kommunen. Jeg anbefaler Forslaget til det høje Tings Velvilje og haaber, at det vil lykkes at faa det gennemført.

Formanden (Sofus Høgsbro): Eksemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.
Næste Møde holdes paa Mandag Kl. 1;
og Dagsordenen er da: